

Fenomen

Cristian Andronic

Aș vrea să-ți spun că plouă, ce fenomen ciudat...
Se scutură gutuii în clipe care trec.
Întind spre lume, mâna, și-o-ntorc îngândurat,
Și nu mă pot decide s-apăs butonul rec.

Îmi amintesc pădurea în toamnă, ca un foc,
Și-acum, regenerată, e plină de verdeață,
Dar farmecul acesta îți este univoc,
Când tu, cu tot cu toamnă, o porți frumos, pe față!

Și dac-ar fi să credem în vorba tuturor,
Că ochii sunt oglindă a inimii ce-i poartă,
În orișice oglindă, văd flacăra sau dor,
Și doar în ochi la tine - o operă de artă!

Știi câtă ploaie vine? S-a-ngreunat rutina.
Din cer cad, parcă, lacrimi, și-ajung atât de reci.
Ce sculptor de lumină, ți-a inventat retina,
Desprinsă dintr-o carte a anticilor greci?